

curando de lingite hoc aut e abstractore uti sine ubi
facilitate q^a abstractio nictum e mandatum.

¶ 46 Suptibz 2° spij repiant obia lingtia
evidentz ut sunt a p^ro q^o angelibz utendo spibz n
potest n cognere ea obia ut sunt a p^ro. Hego loio sal
tem de 2° cognoscantibz q^a p^ro spij atteinij singly
nobiz repiant evidentz abed inen lingten q^ut e a p^ro:
at n^o n^o itty saltem q^o n^o cognidm potest uti
inadvisse talibz spibz. et cognere abed inen loio:
q^o est dilendum de spibz evidentibz angelibz.

¶ 47 Urgebz itty diuini n potest abstractore
ute: q^o nec itty angelibz. Hego loio q^a itty de
uini ex cogit tit diuini excludit oio Confusioem
et minimam incognitione imediata, que Confusio dore
tr si abstracteret ute, ut supra vidimus, at itty
angelibz n excludit oio Confusioem incognita sequi
dem n^o n^o in evidentia h^o cognioem q^uat Confusioem et
circa euidia. Sed cognoscat hanc e evidente p^ro affiatia
n e n^o n^o q^o cognoscat n^o detractionem ad singlitem vo
dorem hoc s^u et n^o aliquid e b^omb^osa cognio angeli
circa euidia.

¶ 48 Raphaelis regnat cognio angelia e
2° aliquid Confusio circa euidia. Sed uti n potest des
trahi nisi q^o cognioem Confusioem 2° aliquid: q^o. Hego
mai q^a n potest dari Cognitio creata nati euidia que
n sit Ofusa 2° aliquid. Infelicit igitur ad cognoscen
euidentem h^oij via q^o cognoscat h^o euidentz 2° gra
ta affiatia atq^u nati, h^o n cognoscat infelicit n^o
ad infelicit n^o nati et super nati, quos n^o affiat
intendit h^o. Ex eo ad cognitio creata euidia n pot
cognere ois illoz n^o, et circa illoz h^o Ofusa, n^o id eo
definet

Definet ee cognitio evidens: At nota est potestis cognitio
evidens nati qd nemo dicit. Quid ex se patet que igitur
Confusio evenit in cognitionibus evidentibus ex defectu huius
modi & limitacione p[ro]p[ri]a h[uius] eadem evenit in abstractivis
ut ex libertate angeli utentis in d[omi]no. S[ed] evidens
quoniam ea aliquando confusio solat evidentiam aut subtem
cognitionis.

L 49. Arg 2° ity angelis n[on] potest abstractio
exferret frater, nec p[er] se apprehendere sola d[omi]na evi-
dentia; q[ui]o nec abstractio uti. H[uius] t[er]m[in]i arg 2° ut
dilectus per solo ity angelis sola d[omi]na evidens potest
h[ab]ere ex se p[er] fratem. & p[er] se apprehensivum. 2° q[ui]o
potest illi p[ro]ponere tot d[omi]na evidens in air 1° ut in
air 2° n[on] potest abstrahere q[ui]o unum air om[n]ib[us] d[omi]n[is]
p[ot]est abstractivum p[ro]p[ri]a: q[ui]o potest q[ui]o 2° air d[omi]n[is]
h[ab]ere aliquando d[omi]n[is] ex air 1° cognitio. 2° q[ui]o potest q[ui]o an-
gelis h[ab]ere aliosq[ue] fuit aliqui d[omi]n[is] evidens, q[ui]o 2°
q[ui]o sua libertate cognitive tale obtinere. & p[er] se apprehensivum
nec & p[er] se unum fratem. De q[ui]o ex p[ro]p[ri]a albi.

L 50. Instatq[ue] angelis potest uti in evidens d[omi]n[is]
evidens quoad repraesentationem; q[ui]o est quoad evidens sine h[ab]itu
satis. H[uius] t[er]m[in]i q[ui]o libertas quoad uti in evidens
sola repraesentationem fuit n[on] n[on] angelis p[ro]p[ri]a cognitio
obtinere quoniam simul cognoscit alios, & air d[omi]n[is]: at q[ui]o
si sp[irit]us repraesentat d[omi]n[is] ex p[ro]p[ri]a n[on] potest angelis
cognoscit d[omi]n[is], quoniam simul cognoscit alios h[ab]itu q[ui]o mult-
um d[omi]n[is] libertati angelorum: at in sola cla-
ritate & evidens implet usq[ue] in evidens ex air
qd res p[ro]ponat evidens n[on] potest ity abstractio a d[omi]n[is]
one iudicialia d[omi]n[is] se ita p[ro]p[ri]a.

Sectio 7^a

2° ity

Itu abstractat utaq per oij suos aij rati.

LSI Ante resolutiones suporandum e' in abs-
trahione uti orinaria intuirire aior itu d' p'ore prediti-
um d' frate p'cipium, et p'rogotifine comparatum; aij
p'ure p'cipium e' ille qui n' suporit abiquon aior comparatum
immediate repraetentem cum intri extrema comparata sed imediate
regiat nam sine d'ij: aij frate p'cipium e' ille qui regiat
nam sine d'ij suporando aior aior p'paratum in uia intri
sa quo ad convenientiam in no, d' dyloueniam in d'ij.

LS2 Dilecti ite aij frate p'cipium q' suporit
aior aior qui comparat d'ium d' d'um intri se cognitio conu-
eniam in eadem no d' dyloueniam in d'ij, qui quidem d'ij
aij suporit d'ite frate p'paratum, d' abstractit utiq
q' a' n' regiat nam liberaon adij d' d'ia estati d' d'ia-
to ad itaq ut supors. Quibz suporit.

LS3 Dita 1° ra fit utiq q' aior p'ure p'cipium
p'ure hic aij sit pura aprehensio sine iudicio. Est loiq
d' p' g^a ra q' salon aior regiat sine d'ij d' d'ia ad itaq:
q' a' regiat utiq. Non deuat q' offinenti n' posse fieri abs-
trahionem quin suporati aij p'paratum, q' g^a.

LS4 Dicit 1° aij p'ure p'cipium n' separatiom
ad d'ij: q' negat aij q' aij pura p'cipium cognit nam
sine d'ij, sed nil aliud requirit ad separatiom intantem
quam cognitio id n' cognitio d'ij q' d'ij. Instabi q' aior p'ure
p'cipium separati oia ab uno tantum: sed no separata
ab uno tantum n' e' utiq: q' d'ij. Dico niam q' a' let 1° abstra-
hat ab uno tantum si q' a' regiat sine ulla d'ia (consecuti-
ue abstractit ab oibz q' e' factum in d'ia reatum.

LS5 Dicit 1° n' abstractit h' d'ij quin
cognoscit convenientia no humane intri d'um d' d'um d'
alia iudicia, sed hoc fit q' aior frate comparatum q' g^a
hic

cui ratio requirit. Distingo nam quin loquatur conveni-
 entia rē humanā expertite quāvis sit. Ignate hūc
 reflexe nego. Hec obstat qd̄ p̄iabile hōc in ordine ad
 nōd̄ of̄ d̄iferenti q̄ inde n̄ sequitur in abstractiōe debere
 loqui reflexe nām eē utem x^o regulā loq̄it̄. Insuper
 in qd̄ loq̄it̄ aliunde sciat ipsa regulā. Insuper sufficit
 aliunde sciat bonitatem hōc quin super illam reflexat
 directe & expresse reflexivem sup̄ aditum.

L S 6 Vig 3° Si aī pure p̄iabilis loquatur abun-
 dā quin superat aīm frāt̄ comparitūm respiciat it̄y & ab-
 bundū sit utē in quid̄ & in quale: qd̄ ratio requirit aīy op̄rati-
 vū ad obtinendam hanc ignoratiam: nego aīy q̄ it̄y p̄iabilis
 expertite adverte & p̄ndat abūm in hōm efficit in quid̄
 & p̄ndat abūm hōm adverte & p̄ndat in p̄iabilis. Ade qd̄ au-
 utate n̄ multum defleat qui defendit abūm in hōm
 sumat qd̄ sit p̄iabilis aditū, quocumque nō p̄ndat
 et postea p̄ari inquit de hōc & illō abō in quale long-
 int̄ d̄amine al̄ late: duomodo qua utē inquit sumat
 d̄iā aptitudē ab ea qua ē utē in quale.

L S 7 Instabit quomodo p̄ndat hōc Vig simul mēt
 it̄y ut p̄ndat de interiorib̄ & aīy ut p̄ndat generi: q̄ante
 p̄iabilis ratio interveniret debet op̄tū op̄ratiū. ut de-
 fiet & sit utē p̄ndat hanc p̄ndat. Hecō loq̄it̄ q̄ p̄ndat
 hōc aī pure p̄ndat reputat in hōc utraque aptitudo hōc
 ut sit utē p̄ndat, quam ut sit p̄ndat, quin sit ratio
 aīy op̄tū op̄ratiū. nisi loquamur de re hōc ratio de
 qua ut p̄ndat adit̄ interveniret vel utrum tratamur q̄ d̄illa
 in op̄ratiū aliunde sufficit ad it̄y int̄p̄ndat.

L S 8 Vig 4° utē ē aī p̄ndat. Sed n̄ p̄ndat
 aī p̄ndat quin interveniat aīy op̄ratiū. qd̄. Hecō minor
 Sed p̄ n̄ p̄ndat dari aī p̄ndat quin d̄ct̄ aī p̄ndat. Sed aī
 p̄ndat

fratris operativum, quem nos volumus cum fratre plebi-
uum: et quem nos volumus fratre operativum, illi
videtur mater operativum: tota questio est de nomine, in terge-
rens et utere nomen quod scribitur.

L 61 Quia in illis et patre contentis utantur
fratris operativum illum cum quo quibus abstractis et
ut utitur simul comparat et inforibus. Sed quando dicitur
— hoc est uter sine quibus superioribus ad invicem humana ut
et unum cum se in multis, dicitur et per se dicitur cum ab-
tractis uter et loquitur per se in se libere arbitrio representat
libera arbitrio. Sed via ita representat et utitur. Major
est tertio in predictis arbitrio in representat non debita
ad aliquam dicitur: per se representat indetrata et indifferen-
tibus et utitur et representat utem.

L 62 Verde hic cum — uter et unum operum
in se libere arbitrio simul et per se simul comparati-
um et per se simul et per se simul et per se simul
operativum et comparat uter et inforibus. Sicut et cum
potest et simul abstractivum et per se in hoc parte
hoc est uter et si aliunde in se operat hunc abstractum
illum abstractum et si in se operat et abstractum illud
operat abstractivum in se in abstractum et per se non
non abstractivum in se in parte in se operat uter
abstractum ex se per se. et igitur talis cum abstractivum ex
se per se et per se per se. Et absolute quo-
cumque datur cum uter representat rem aliquam liberam a se
representat talis rem utem. cum quando dicitur hoc est uter in
abstractum et absolute ex se per se et uter representat ad
voate dicitur et uter in se per se per se. in se
per se dicitur abstractum et per se advoate loquitur et per se
met uter advoate humana, dicitur infra

Dilectus

trahere ut: qđ qđ talis aīm in abstractis ut. Hęc
māi qđ talis cognitio imediata ē aliquo mo confusa oīj
aīj qđ supra extēdit adeo ut abbi. dīcimus. Adverse
aīj qđ talis comparatio de qđ in hac 3^a collatione ē
posse fieri quā supōnat utē abstractam, et tunc
abstractam utē. Et supōnat utē jam abstractam, et
tunc in abstractam 4° de quo infra.

Subiectio 1^a
Aligua Dubia de Scīa itū humani sicut
abstractioem uty.

167 Dubitabit 1° ut itū humanū Christi
Domini qđ scientiam natam possit abstrahere utē.
R. adūse qđ scientia natū Christi Domini ē itū
itū sunt ejusdem scīa qđ scientia ē itū nostro.
Sed nos potuimus abstrahere utē in nra ē ingratia:
qđ ē Christus Domini. Sic 1° abstractio uty inclu-
dit imperfectionem. Sed nra ē admittenda imperfe-
ctio in itū Christi Domini: qđ. Dīctū nra admittenda
ē imperfectio si operet qđ scīa super natū
et de facto transia qđ scīa natam ē possibili nego
qđ talis cognitio sit minū perfecta ut in abstractio
Creato. et limitata, qualis ē itū humanū Christi Do-
mini. nam ē in lō admittimū scientiam natam
quē nra scientia sup natū et dīvina ē imperfecta:
deinde in eīj humanita admittimū hīstōriam, doctore
et multa alia quā supōnat nra humanam defecti-
bilitatem. Tot excludimū a Christo Domino oīem im-
perfectionem in genere morū nam talis imperfectio
ēet culpa hēc aīd ragnat qđ supposito dīvino. at im-
perfectio cognitōis nra dīctū culpabilis sicut nra dīctū culpa-
bilitas hīstōriā et doctōr.

Fig 2

168 **Fig 2°** ois scientia nate Christi Domini
 in fuerit adeo inchoata in instanti suo electio
 sed hinc infusa delectat imperfectio: qd est abstractio
 hinc mai scientia nate Christi Domini fuerit qd in
 fusa nego, fuerit qd aliter infusa bono. Scientia galien
 infusa et ille quia poterant agere nate, et qd aliter
 fuit qd infundenti a Deo ante agitionem 2°
 debito humilitati Christi Domini hinc dinam substen-
 tiam et ex speciali favore Dei ut fuit diluti in-
 fusa ois scientia nate angly Inmaculato Virgini imo
 et adamo: ha in scientia et ejusdem spci nostri et
 point ee infusa ad imperfecta et in Christo Dom-
 ino. de inde itty Christi hinc limitata speram integ-
 noscendi et poterant egredi tot hinc inai 1° et itty in
 gait abentiri in ai 2° p cognitionem claram, sed qd
 tam: Nam totu diluti de itty angly dilemty sel-
 tione 2°.

169 **Fig 3°** Christus Dominus potest gait
 diluraret qd hinc nate: qd nel abstractere uti. Neg
 anq nel dca dilurty hinc dponit ignorantiam dicit
 am negati in assumptum, q^a hinc ea que optime
 dicitur formam dilurty qd nostre libertate: imo in dty
 dicitur et admittimty dilurty uistiam sine ul-
 a ignorantia dilurty in tot intellect conel-
 tamem uniu cognosy qd alia: quando aitt dicitur itty
 in dilurty qd edere amoty ad ignota et igitur
 de ignorantibus et dilurty et qd hinc dca dca non
 qd hanc cognitionem et illa dca in hinc nota qd hanc cognitionem
 quam hanc dca sed p cognitionem subaquentem quam hanc
 qd in negamty in Christo imo et inde quodam.

~~170~~ **Fig 4°** in abstractione uty semp in-
 ferunt dypalio intr nam et dty: sed hoc dypalio
 arguit

arguit defectum luminis: qd n̄ admittenda in Christo in
quo n̄ habet defectum luminis. Hæc n̄ q̄ a dmi-
simus quoad nos dicitur in cognoscendo dicitur dicitur
vitiis, quia admittimus defectum luminis. Deinde sicut
daremus hunc defectum in abstractioe n̄ ideo eam
excluderemus a Christo Domino de possibili. q̄ Christus
Domini in eligendo hanc naturam hunc defectum luminis
sup̄ naturam inferiti huiusmodi n̄ igitur cognoscendo sup̄ naturam
inferitam quatenus igitur cognoscendo naturam: at que ideo im-
habet cognoscendo admittimus defectum luminis indebiti: n̄
n̄ admittimus defectum luminis debiti: q̄ a habuit omnem
hanc naturam sibi debitam perfectionis n̄o naturam
sed hanc perfectionem compatitur aequali imperfec-
tio abstractioe ut.

¶ 7. Instabit perfectio est hanc naturam Chris-
ti Domini si longè cognoscet ut utat a p̄: Sed in Christo
Domino debemus admittere hanc naturam que sit perfe-
ctior, qd debemus ab illo recipere abstractioem ut.
A dato n̄o q̄ n̄o defecto negando n̄o defectu.
q̄ a sicut qd istius Christi Domini et istius hanc naturam sit
eiusdem speciei n̄o debemus ab illo excludere sim-
diciam defectioem, q̄ ex hoc sequeret deinde excludere
in Christo eam cognoscendo naturam sicut aliqua obiecta
que n̄ possunt cognoscendo naturam sicut defectioem qd n̄o dicit.
Igitur Christus Domini cognoscendo perfectionem naturam omnia
obiecta eorum que sunt cognoscendo et dicitur sicut sit cog-
noscendo aequali defectioem, ita potest cognoscendo a Christo
de possibili.

¶ 7. Instabit 2° aia separata potest ab-
strahere ut q̄ hanc naturam. A dicitur q̄ aia se-
parata considerat omnia sp̄s memoratius, quod habe-
bat in via: Sed in via poterat abstrahere ut: qd

est in patria. Dicit Beati in continent habitus erroris
 aut fidei quos acquisiuit in via. Sed item damnati
 continent habitus fidei. qm nec in separato continent
 spm nates, quos acquisiuit in via. Ergo loim qd dicitur
 erroris dedent hinc caritatem et habitus fidei. Sed dicitur
 de fide in operantibus, euidencia visum beata. Habitibus
 fieri et sic quilibet sup nates amittunt damnati in
 penam, et sic nullum datur incomuenient, nec ratio tur
 ia separata amittat spm, quos acquisiuit in via. Sic
 qd sic aia amittent ea spm, aut heret abunde spm
 nates ad intelligendum, qd aut potest abstrahere ute.

¶ 3 Subtilis 3° Si quiri et per petuo amente
 aut graui somno uino ne repulsi abstrahant ute? A
 negare q^a talis in abent aij qd intellectiue ut aporo:
 Sed ute in abstrahit nisi per aij sty: qd. si in aperit
 aliquid usqz rationis saltem apprehensio in quere, necan-
 entia, somno aut ebrietate sint adeo graues, quod pote-
 runt abstrahere ute, q^a talis aliquando pferunt qd p^o qz
 ute, et qui aliquando aduerunt usqz rāo, et abstrahunt
 ita continent spm memoratiuo, qd ante, ute saltem
 mediate qd quos spm detrahi possint ad nouam abstra-
 xionem.

Subtilis 2°

¶ Itaqz humanus abstrahat utes qd oie hie
 apprehensiones.

¶ 4 In hinc operationes nostras itur
 alibi apredentis que regat obitum nit de isto apian-
 cio I negando: 2^a alibi iudium qd apiat I negat
 aliquid de obis talia alibi dicitur qui sem qd inferit
 unam Cognosca ex altera I duabus Cognosca pre-
 cedentibus, q notasi. Dico 1° ute potest abstrahi
 1° qd frater apprehensio, qd q^a apprehensio potest
 regari

regari sic nam liberam aduoc. sed hoc e adstrahere
utroq; sic: qd constat qd potest ita saltem quoad ad apre-
hensionem uti in aduoc. spiq; etegit regiarde rem sin-
gtem et apprehendere rem loci relicta singite.

175 Dico 2° ut potest abstracti 1° qd iudicium
e esse tunc qd potest abstracti uti 1° quando non
regiati immediate et 1° sine adu. sed ita potest regiarde qd
iudicium, et probe qd potest apprehensione regiante. sed ad
potest iudicium dicere, sic e at. sed tunc ho regiabile 1°
liber aduoc. qd. nec obstat qd iudicium sit aij. ratiij. et
negiij. qd et e regiatiij. et afrando e negando aliquid
de utroq; afrando aut negato ipsam uti, ita abstracti
1° nisi ita suponat abstractum.

176 Dico 3° ut potest abstracti 1° qd iudicium
non e tunc qd potest iudicio dicente — igni e tale
falsum — potest dylurij inferre — qd labor e qd ali-
bily abigne: magis cum labor 1° regiati uti qd dylurij
nam iudicium potest suponit regiati ignem potenter salta-
bre, quia regit laborem directe et 1° qd labor in esse
iij. regiabile directe et 1° uti qd dylurij. Omnia alia
exempla que loci afrunt qd in locent. Innotadiva
estatuente in conseruari utitem in quate graie.

177 Dico 3° 2° et 3° conseruari, nec iu-
dicium nec dylurij regiati aliquid qd in suponat repre-
sent in apprehensione distincta. qd in abstractum 1°
uti. Dii aij qd apprehentio distincta suponit nario ad iudi-
cium et dylurij. Hicq; aij qd apprehentio distincta et dilemij ad-
liber de aia apprehentio distincta in requirit phiside nec
logi ad iudicium et dylurij. Si in iudicium logi requi-
rit ad dylurij ex eo e qd dylurij distincta prope-
tio unij cognitionem ad aliam ideo in itigit sine duabus
et tribus cognitionibus ita ut detr. cognitio istatus ex
presenti

precedenti iudicatio. In ista hinc est appius de
 quibus tunc notabitur dari iudicium quod dicitur dicitur ut
 tuale quod si supponit apprehensionem dicitur. De his
 ut est apprehensio in his. Et dicitur totum sumus n° 178
 et dicitur iudicium quod dicitur dicitur frater, quod supponit apre-
 hensionem matris dicitur, et de hoc loquemus questione de
 quarti.

¶ 177. Ista questio est et fere de nomine et quon-
 do iudicium se recipiat quod supponit recipiat in apre-
 hensione dicitur et dicitur iudicium frater quod ordinari existit
 si sola obia ualde dicitur et in euentia, et quod libertate
 potest euenire si sola obia euentia. Vnde quando apre-
 hensio recipiat hinc et al. in tunc et iudicium dicitur
 - hoc est et, et inquam hoc iudicium abstractat hinc
 Et sicut dicitur dicitur et inquam de nomine tota questio quod ser-
 uim et tunc tale iudicium recipere ueniale hinc et al.
 sicut supponit recipiari in apprehensione sicut dicitur dicitur
 tale iudicium dicitur et separare hinc
 effectu hinc et aduic induentibus siquidem iam
 supponit utrunque efficitur et hinc separatum quod apre-
 hensionem dicitur, sicut igitur.

Solutio 3^a

¶ Iudicium recipiari nam supponit abstractum in
 apprehensione eam abstractat dicitur

¶ 179. Iste Contonny in logica disputatio 3^a dicitur
 dicitur dicitur iudicium in abstracto hinc ut. Probant quod dicitur
 sicut dicitur hinc abstractio uti quando in participat efficitur se-
 paratur hinc aduic: sed iudicium tendens in obiam ut recipiatur
 in apprehensione in separat gratia et hinc nam et aduic significat
 ibam supponit separatum in apprehensione: quod tunc iudicium in
 abstractat hinc ut.

¶ 180

Comit. capitaliter sapientissimi magistrorum
 in philosophia

in philosophia qd p[ro]prio in partu ut e[st] al[ia] separatio in-
 tractu unius ab alio et sicut p[ro]prio rati ut e[st] al[ia] reali
 separatio unius ab alio. Sed p[ro]prio qd manus dextra a-
 uolat ramum ab arbore I atolat lapidem ab humo et tenuitas
 apprehendat immediate ramum I lapidem p[ro]ut ip[s]e in dextra
 tota d[omi]na et in sinistra dicitur 1° Separare ramum ab ar-
 bore I lapidem ab humo: qd ip[s]e dicit iudicium tendit im-
 mediate in rem quod p[ro]bat in apprehensione Separata ad rem
 in dicitur illam 1° Separare I 2° abstrahere ad d[omi]n[um] I
 uicem naturam facit separationem sed supponit p[ro] factam.
 Quod dicitur qd iudicium tendente in rem separatum utem
 in apprehensione dicitur et de dictis uicem tendente dicitur in
 repraesentationem in iudicium de cap[itu]lo ratione. Hoc dicitur
 p[ro]babiliter et uicem tenenda.

L 7 I Ar[istote]l[is] 1° q[uestio]ne 2^a in 2^a q[uestio]ne
 Supponit 1° cognitionem p[ro] apprehensionem in cognitione 2° p[ro]
 iudicium: qd ip[s]e quoniam supponit 1° abstractum utem p[ro] ap-
 prehensionem in abstracto 2° p[ro] iudicium. Comparat q[ui]d sit
 apprehensio sit 2° cognitio in g[en]ere apprehensio in iudicium et
 cognitio in g[en]ere iudicium: qd sit utem supponit 1° abstractum in
 g[en]ere cognitionis apprehensio in 2° abstractum in g[en]ere cogno-
 it iudicium. Dicitur aut[em] quoniam dicitur supponit 1° cognitio
 p[ro] apprehensionem in 2° cognitio p[ro] iudicium id e[st] d[omi]n[um] abstractum
 et negat p[ro] iudicium. Condo 1° repraesentat I separata in partu
 p[ro] iudicium, nego aut[em] et bonu[m] q[ui]d iudicium supponit app[re]hen-
 sionem I adit q[ui]d nouo uicem dicitur sita dicitur utem sit
 abstractum I negat abstractum et dicitur d[omi]n[um] iudicium.

L 8 I Sit dicitur aut[em] p[ro]batione sit apprehensio.
 Sit 1^a cognitio in g[en]ere apprehensio in iudicium supponit app[re]hen-
 sionem et 2^a cognitio in g[en]ere iudicium dicitur id e[st] d[omi]n[um] iud-
 icat q[ui]d d[omi]n[um] p[ro] abstractum I negationem qd in supponit iudicium
 in apprehensione Condo 1° repraesentat I separata dicitur nego aut[em]
 d[omi]n[um]

et loim q d ingrat 2o repare 2o separare obim si illud
suponit jam repatum 2o in tota separatum in apprehensione
ut supponit in supose qua pcedimus.

L 83 2o nstabi quilibet operatio nstri ity het ima-
dicatum 2o non tendentiam in nnum obim: go qua libet facit
imediatam abstractionem sit obim suponati abstractum. Hec
loim dicitur q 2o tendentia sumit 2o ino tendenti 2o aut q
rehabentia tendant in obim pure repando iudicium tendat
videndo et dicitur tendat inferendo, inde e qd detriple ten-
dentia 2o et ut dicit et triple veritate frati 2o qua alibi
ad id abstractio dicit separari auctem et gratiam ad e
2o dicit qd si facti iudicium aut dicitur quando supponit non
separatum in apprehensione qd dicitur tendentia 2o dicitur
dicitur separari sed dicitur dicitur dicitur et nstabi
suponit separata 2o dicit et per ex empo poto 2o 2o dicit
tendentia dicitur dicitur et in in separata 2o roriam
2o lapidem.

L 84 2o Vngib; in dicit qd iudicium supponat
nam imediate cogitatum in apprehensione, ad hoc ut illam si cog
noscit imediate: go et in dicit qd illam supponat abstractam
ad hoc ut illam si abstractat imediate. Hec loim q 2o cognere
imediate e cognere in mediant alio iudicium aut nullo modo
mediant cogitatum imediate obim pceditur in apprehensione
dignit imediate abstract 2o negat aliquid 2o dicit. Ad id
abstractare imediate e prate et aucte separare nam ad
dicit; si dicit aut gratia et aucte separatio ity qd supponit
separatum.

L 85 2o Infero qd saltem tate iudicium abstracto
nam utiq; q 2o nstabi imediate inlen nam 2o 2o negat dicit
2o repare 2o ut alio 2o non repare nam que supponit
2o repata ad id abstractare 2o 2o 2o separare quilibet
aucte nam ad dicit et iudicium facte nullo modo separata
nam

non a dicitur et 2° qd per exemplo scripto apphendentis
 ramum & lapidem separatum a dextra. Et qd dicitur
 tale iudicium conservare ut sicut dicitur scripto. Conser-
 vare ramum & lapidem separatum a dextra. Et 2°
 danda illatio qd a pot. loquimur & abstractioe dicitur in
 2° d.

L 86. Arg 2° non est abstractio qd dicitur. Per pot
 2° in 1° d. 2° sed 2° abstractio qd dicitur. Per qd sit su-
 ponat 1° abstractio qd apphensionem pot 2° abstractio qd iu-
 dicium. Constat qd a. Notat de gibus in una tabula
 pot iterum de pingi in alia sed. iudicium est imago in-
 foati. dicitur ab apphensione. qd. Hec loq. qd dicitur
 Bt in supponit dicitur. Per sed it. dicitur dicitur. Per
 habeat nam abstractam in suo dicitur pot. Per abstractioe
 2° cant. nam. imo sit ego habeam nam abstractam in
 una apphensione. pot. cam 2° ab 3° abstractioe. Per
 et 3° apphensionem & iudicium. modo apphensio & iudi-
 cium abstractum in supponat nam abstractam in cognoscen-
 te. qd aut supponat separata sine abstractioe. pot. dicitur
 ut e. gallerij. D. nuby. iudicium pendat in dicitur. qd e
 repitatum in alio. au. ut suppono.

L 87. Ad id iudicium fatis supponit apphen-
 sionem. Et iudicat a dicitur qd proponit ab apphensione
 aut obtin. qd ponat abstractum. tarde venit iudicium
 ut illam abstractioe. pot. et officio in quo sit e. pot. a. g. u.
 tis. Ad. Constat. R. giberenti. non dicitur. Notat de gibus
 in una imagine pot. de pingi al. repitari in alia. ita. ut
 repitatum in apphensione pot. dicitur in iudicio qd in nego.
 nego. sit. qd tale iudicium. fatis. pot. et officio. cam
 separatioem a dicitur. si. cam. supponit. fatis. Unde. repitare
 et. dicitur. integrat. qd. dicitur. qd. sit. in. pot. dicitur
 separatio. intacti. sine. repitatioe. pot. in. dicitur. repitatio. hinc
 auti